possunt latuisse : & iniuriæ locus esse videretur, si Te horum quasi ignarum commonefacerem, aut quasi incertum & dubium viderer velle confirmare. Sed quod ad Dominicani professionem pertinet, quod postremum in Te diuinæ liberalitatis beneficium recensui; ne eodem quo Christianismum loco reponam, nec Tibi illius quasi comperti & indubitati boni gratulationem tantum debeam; magnis vocibus, ingentibus scriptis intercedunt Petrus à Clausa-valle, & Petrus de Alua, qui illam tot tantisque accusationibus, tum antiquis, tum nuper cusis grauant; vt si vera aut verisimilia sint, quæ in nos pluribus voluminibus semel & iterum editis scripserunt; merito Te pœnitere possit vestem induisse, tot spurcitiis sordidam & maculatam: tot enim vitiis & sceleribus infames traducunt nos; vt si aliqua sit ipsis fides, sancti & insontes sint præ Dominicanis à quibus ad nos confugisti Turcæ & Mahometani. Sane quamuis cęteræ deessent causæ vindicandi à tot horrendis flagitiis nostri Ordinis homines, pręter offendiculum quod Tibi ingerit huiusmodi calumniarum immanitas, quæ in nostram Familiam ingressum longè captiuitate, & casu à summo Imperio intolerabiliorem deformant Tibique subiiciunt, possem-ne tacere, aut dissimulare tam grande scandalum, nec verbum contrà hiscere, quod silentio verum agnoscere viderer? Quâ ratione Dominicanum nomen, quo nihil mihi post Christianismum antiquius est, non proderem, si impunè æmulorum libidini lacerandum permitterem? Sed quod in Te colendo,